

Bijbelstudie Evangelisatie

“Vrede zij u! Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u.”

Johannes 20:21

Inleiding

Woensdag 8 december 2004 is het zo ver. De eerste *missie* van het seizoen '04/'05 staat voor de deur! Een prachtige gelegenheid om in contact te komen met onze ongelovige medestudenten en hen iets te laten zien van wie Christus voor ons is. Hoewel evangelisatie een opdracht van Jezus is ondervinden we nog wel vaak moeite om anderen te vertellen over het geloof. Soms dan ontbreekt het ons aan vrijmoedigheid en op andere momenten lijken onze woorden tekort te schieten. De redenen hiervoor kunnen heel verschillend zijn. Daarom willen we op deze bijbelstudieavond eens met elkaar in gesprek gaan over 'evangelisatie'. Op deze manier hopen we dat deze bijbelstudie een stukje toerusting mag zijn voor je gedachten rond evangelisatie en dat je bemoedigd mag worden om anderen te vertellen over Christus. Het is belangrijk dat we hier samen over praten omdat Jezus ál zijn discipelen er op uit stuurde om 'de volken' over Hem te vertellen. Evangelisatie is dus iets van ons allen, waar we samen als vereniging met Gods hulp onze schouders onder mogen zetten.

Evangelisatie: “een levensbelangrijke opdracht!”

Evangelisatie is van levensbelang. De Bijbel laat keer op keer zien dat er buiten Jezus om geen redding mogelijk is. Dat betekent dus dat alle mensen die Jezus niet kennen voor altijd verloren zullen gaan! *“Jezus zei: ‘Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door mij.’”* (Johannes 14:6, NBV). Een ander alternatief is er dus niet. Niet alleen vanuit het perspectief op eeuwig leven is evangelisatie belangrijk. Ook om zin te kunnen geven aan het leven hier op aarde is het kennen van God van belang. In Efeze 2:12 staat daar het volgende over: *“...dat u destijds niet verbonden was met Christus, geen deel had aan het burgerschap van Israël en niet betrokken was bij de verbondssluitingen en de beloften die daarbij hoorden. U leefde in een wereld zonder hoop en zonder God.”*

Een leven zonder God is een leven zonder hoop. Mensen kunnen hun hele leven vullen met allerlei nutteloze en zondige zaken. Maar niets zal bevredigend zijn voor een mens totdat zij God leren kennen. Of zoals Aurelius Augustinus zei: *“Onrustig is ons hart in ons, totdat het rust vindt in U”*. Evangelisatie is niet iets vrijblijvends. God geeft ons ook duidelijk een opdracht om anderen over Hem te vertellen. Zo staat er in 2 Korinthiërs 5:20 het volgende: *“Wij zijn gezanten van Christus, God doet door ons zijn oproep. Namens Christus vragen wij: laat u met God verzoenen.”* Als vertegenwoordigers van Christus hebben we dus een duidelijke taak, een missie te volbrengen. Volgens Ezechiël 3:18 horen wij hier ook verantwoording over af te leggen naar God toe:

“Als ik tegen een slecht mens zeg dat hij sterven zal en je waarschuwt hem niet, je zegt niets om hem te waarschuwen voor de goddeloze weg die hij is ingeslagen, niets om zijn leven te redden – dan is hij weliswaar een slecht mens die sterft doordat hij zelf schuldig is, maar ik zal jou voor zijn dood ter verantwoording roepen.”

Groepsvragen:

1. Zie je zelf evangelisatie ook als een levensreddende taak waar we (snel) werk van moeten maken?
2. Hoe reageer jij op het feit dat God je verantwoordelijk houdt voor het wel/of niet getuigen van Hem naar anderen toe?
3. Heb je zelf wel eens ervaren dat je zelf werd opgebouwd doordat je evangelisatiewerk deed? Op wat voor manier?
4. Hoe zou je reageren op iemand die tegen je zegt: *“Ik heb Jezus niet nodig. Ik geef wel op mijn eigen manier zin aan het leven!”*
5. Uit het zendingsbevel van Jezus (Mattheüs 28:18-20) blijkt dat de discipelen alle volken tot Zijn discipelen moeten maken. Hieruit blijkt dat discipelen dus weer discipelen moeten maken. Wat betekent dit voor jou als discipel van Jezus?

Het begin van evangelisatie:

“Liefde voor je naaste, gebed en de werking van de Heilige Geest”

Soms kunnen we ons zorgen maken rondom evangelisatie. We maken ons druk dat we te weinig evangeliseren, dat mensen (in onze naaste omgeving) God nog niet kennen, of we maken ons druk over wat te zeggen in welke situatie. Opzich is dit ‘zorgen maken’ niet verkeerd. Het betekent dat je begaan bent met God en je medemens. En dit is een belangrijke voorwaarde voor evangelisatie. We moeten begaan zijn met niet-gelovigen omdat God met hen begaan is. De Bijbel zegt er het volgende over: *“God wil niet dat er ook maar iemand verloren gaat, maar dat allen tot inkeer komen”* (2 Petrus 3:9). We moeten dus leren om verloren mensen lief te hebben zoals God hen lief heeft.

Zorgen maken kan echter ook op een verkeerde manier. Dat gaat vooral op als we evangelisatie in onze eigen handen willen nemen en het niet meer aan God overlaten. In 2 Korinthiërs 2:14 staat: *“We zijn geroepen door de liefde van Christus, omdat wij hebben ingezien dat één mens gestorven is voor allen.”* Hier komt duidelijk naar voren dat we geroepen zijn door de liefde van Christus. Hij is het dus die ons roept en de eerste stap zet. God gebruikt hier graag Zijn mensen voor, maar het is Zijn kracht (niet de onze) die mensen tot Hem brengt. Daarom is het belangrijk dat we met betrekking tot evangelisatie in dienst van God willen staan en niet onze eigen verlangens nastreven. Hiervoor is gebed van cruciaal belang. In gebed mogen we evangelisatie in Zijn handen leggen. Alleen op die manier wordt evangelisatie Gods werk (wat vruchten afwerpt) en geen mensenwerk (wat zijn doel voorbij schiet). *“Als de HEER het huis niet bouwt, vergeefs zwoegen de bouwers; als de HEER de stad niet bewaakt, vergeefs doet de wachter zijn ronde.”* (Psalm 127:1)

Gebed is belangrijk om je te verootmoedigen voor God. Wij mensen doen veel zonden op allerlei gebied. Door zonde te doen komt er echter een kloof tussen ons en God. Hierdoor kan God zich niet ten volle in ons openbaren (Jesaja 59:1,2). Zonde en schuldgevoelens vormen op die manier een barrière om over God te spreken met anderen. Om te alle tijden te kunnen getuigen is het belangrijk om keer op keer naar God terug te keren om onze zonden te belijden en om vergeving vragen. En Hij vergeeft ons van harte waardoor we vrijmoedig kunnen verkondigen. Als we niet onze zonden belijden dan belemmeren we het werk van de Heilige Geest en zijn we niet vrijmoedig om van God te getuigen.

Verder is het als vanzelfsprekend belangrijk dat we dicht bij de Heer leven en een hechte persoonlijke relatie met hem onderhouden. Want hoe kun je een getuige van Christus zijn zonder Hem persoonlijk te kennen? Als christen hoef je geen fantastische theoloog te zijn om anderen over God te vertellen. Het belangrijkste is dat je anderen vanuit je persoonlijke relatie over God kan vertellen. Het is moeilijk om mensen met rationele argumenten te overtuigen, maar mensen kunnen nooit afdoen aan jouw persoonlijke relatie die je met God hebt. Daarom kan vriendschapsevangelisatie vaak veel krachtiger zijn dan evangelisatie met veel argumenten vanuit het verstand. Dan wordt het ‘getuigen’ i.p.v. ‘overtuigen’.

Tot slot mogen we beseffen dat we van evangelisatie geen groot probleem hoeven te maken. Het enige dat God van je vraagt is: *“ben je bereid om mensen over Mij te vertellen?”* (1 Petrus 3:15) Als deze bereidheid eerlijk en zuiver in je hart leeft en je dit samen met God overlegt dan zal Hij je daarin leiden! Met betrekking tot evangelisatie mogen we dus juist ook *rust* vinden door op God te vertrouwen.

Groepsvragen:

1. Heb je zelf liefde voor niet-gelovigen om je heen? Zie je wat voor gebrek het is als je Christus niet kent?
2. Bid je wel eens tot God dat je mensen op je pad zal brengen om over Hem te vertellen? Waarom wel/niet?
3. Bemerk je dat evangeliseren moeilijk is als je relatie met God in een ‘dip’ zit? Hoe merk je dat?
4. Ervaar je zelf (altijd) hoe geweldig het is om Christus te kennen? Als je dit ervaart, ervaar je dat dan met hoofd/hart of allebei?

God wil je persoonlijk gebruiken

God wil jou dolgraag gebruiken om anderen te vertellen over Zijn oneindige liefde voor alle mensen. God heeft een ieder van ons geschapen met individuele kwaliteiten en mogelijkheden. Daarom zijn we allemaal op verschillende manieren inzetbaar om anderen te vertellen over Christus. Het is een vergissing als we denken dat er één juiste wijze of methode van evangelisatie bestaat. Of dat de ene christen beter kan evangeliseren dan de ander. God is creatief en Hij gebruikt Zijn kinderen graag op verschillende manieren om anderen tot geloof te brengen. Iedere christen zal op zijn of haar eigen unieke wijze kwaliteiten in mogen zetten om te getuigen. Graag zouden we je een stukje aan je voorleggen dat Adrian Plass geschreven heeft:

Vissers van mensen (1)

Matteüs 4, 18-20

Toen Hij langs het meer van Galilea liep, zag hij twee broers, Simon (die Petrus genoemd wordt) en Andreas, hun net in het water uitgooien. Zij waren vissers. 'Ga met mij mee', zei Hij tegen hen, 'dan zal ik van jullie vissers van mensen maken.'

De prestaties in ons gezin op het gebied van vissen zijn niet bepaald indrukwekkend. Mijn jongste zoon heeft ooit op een pier in Australië een middelgrote vis gevangen. Maar ik bedierf het moment in een vlaag van weekhartigheid. Ik gooide hem terug voordat hij een foto had kunnen maken.

Mijn tweede zoon heeft nooit een vis beet gehad, maar mij wel een keer. Er zat een metalen namaakaas aan zijn hengel en hij stak een van de drie grote haken zo in mijn rechteroor. Ik moest naar de dichtstbijzijnde ehbopost lopen met dit bizarre sieraad bungelend aan mijn oorlel. Dat was niet bepaald een van de hoogtepunten in mijn leven.

Deze zelfde zoon heeft ook nooit de kunst van het werpen tot in de fitnesses leren beheersen. Een keer – hij probeerde zich dapper over een reeks mislukkingen heen te zetten en concentreerde zich met al zijn vezels op een laatste poging – wierp hij zichzelf met lichaam en al te water, terwijl zijn hengel keurig op de oever bleef liggen.

Mijn eigen pogingen hebben evenmin ooit veel voorgesteld.

Jezus belooft dat wij vissers van mensen zullen worden. Maar ik moet toegeven dat mijn pogingen tot mond-tot-mond evangelisatie erg doen denken aan de wapenfeiten van de familie Plass op het gebied van de visserij. Ik denk dat ik door mijn boeken soms een heel simpel soort richtingwijzer kan zijn, die mensen naar Jezus wijst. Maar als het gaat om de mensen die naast ons wonen, heb je niets aan mij wat praten over mijn geloof betreft.

Ik zit daar niet meer zo erg mee als vroeger. Toen ik pas christen was, kreeg ik het idee dat iedereen de hele tijd in zowat elke situatie hoorde te evangeliseren. Als ik in de viswinkel een stuk kabeljauw kocht, dacht ik dat ik niet alleen vijf gulden moest afgeven, maar ook een getuigenis. Elke keer bezorgde me dat een steek van schuldgevoel. Dat was heel dwaas, denk ik nu. Jezus beloofde de discipelen dat Hij van hen vissers van mensen zou maken. En zij zijn daarna heel specifieke taken gaan doen. Laten we erop vertrouwen dat Hij ons de juiste taak zal geven. Of dat nu evangelisatie in de schijnwerpers is, of iets minder in de openbaarheid, maar niet minder essentieel.

Gebed

Heer Jezus, wij willen allemaal deel zijn van Uw belofte dat we vissers van mensen kunnen zijn. Maar we willen ook zeker weten dat we de taak doen die voor ons de juiste is. Geef ons hetzij de moed, hetzij de nederigheid die we nodig hebben om de rol te aanvaarden die U voor ons hebt weggelegd. Amen.

Groepsvragen:

1. Wat haal je uit dit stukje?
2. Heb je zelf wel eens ervaren dat God je (met jouw persoonlijke kwaliteiten) persoonlijk gebruikte om anderen over God te vertellen?
3. Vraag om zelf over na te denken: hoe zou God jou persoonlijk kunnen gebruiken om anderen te vertellen over Zijn liefde?

Barrières

Zoals al eerder genoemd kunnen verschillende zaken ons belemmeren op het gebied van evangelisatie. Zonde en schuldgevoelens werden al genoemd. Er kunnen echter ook heel andere zaken spelen die ons onzeker maken. Het voert te ver om met deze bijbelstudie alle mogelijke barrières te behandelen. We zouden hier namelijk hele bijbelstudieavonden mee kunnen vullen. In het komende jaar wil de ECO graag deze barrières verder uitdiepen en behandelen. Hieronder willen we kort ingaan op de vraag: hoe moet ik getuige zijn? Andere mogelijke barrières komen op een andere manier nog aan de orde.

- Hoe moet ik getuige zijn?

Een christen kan op verschillende manieren getuige zijn. Morgen hebben we een heel *directe, confronterende* mogelijkheid om uit onze eigen kring te stappen en in contact te komen met niet-gelove medestudenten. De ervaring leert dat tijdens deze missies veel vruchtbare gesprekken plaats vinden. Op deze missies mogen we Gods Geest duidelijk ervaren. Zo'n missie is echter niet de enige manier om getuige van Christus te zijn. In 2 Korinthiërs 5:20 staat dat we vertegenwoordigers/gezanten zijn van Christus. Dit betekent dat we op elk moment en overal over Hem mogen vertellen! In Petrus 2:9 staat bijvoorbeeld: *"U bent door God uitgekozen om (...) overal te vertellen hoe goed en groot Hij is"*. Ook in 1 Korinthiërs 7:31 komen we dit tegen: *"Gedraag u wijs tegenover de ongelovigen en gebruik elke gelegenheid om hun het goede nieuws door te geven"*. Als christenstudenten mogen wij dus ook evangeliseren richting onze medestudenten! Door ons doen en laten en door wat we zeggen mogen we iets laten zien van God in ons leven. Op die manier kunnen we getuige zijn. Daarbij is het van belang dat we ook bereid zijn een band op te bouwen met onze medestudenten. Want als mensen oprecht in jou geïnteresseerd zijn, dan zullen ze dat ook zijn in je geloof. Voor evangelisatie is een relatie met een niet-gelovige dus erg belangrijk.

Groepsvragen:

1. Hoe probeer jij een getuige te zijn van Christus in je studie? Heb je ook niet-christelijke vrienden die je hierover kan vertellen? Wat zijn je moeilijkheden die je hierin ervaart? Heb je voorbeelden waarvan je hebt gezien dat het uitwerking had?
2. Wat heeft jouw persoonlijke voorkeur? Evangelisatie in vriendschap of stratevangelisatie? Kan je zeggen dat het ene meer *effect* heeft dan het andere?
3. Moeten we eigenlijk wel vriendschap sluiten met niet-christenen? In Romeinen 12:2 staat immers: *"wordt niet gelijkvormig aan deze wereld!"*
4. Hoe zou je kansen kunnen creëren om 'het goede nieuws' door te geven?

In het komende jaar willen we langer en meer stilstaan bij '*vriendschap en evangelisatie*'. Andere mogelijke barrières/onderwerpen waar we het dit jaar nog in de vereniging over willen hebben:

1. *Mijn geloof is te klein, ik moet nog veel meer groeien voordat ik kan evangeliseren!*
2. *Ik ben geen (s)preker*
3. *Hoe kom ik in contact met mijn niet-christelijke medestudent over mijn geloof?*
4. *Gebrek aan kennis. Ik schiet vaak tekort omdat ik geen weerwoord heb.*
5. *Er leven zoveel vooroordelen bij de mensen over het christelijke geloof!*
6. *Hoe kan ik evangeliseren in een postmoderne tijd? (ieder zijn eigen waarheid)*
7. *Angst: wat zullen de mensen van mij denken?*
8. *Hoe kan ik evangeliseren zonder opdringerig te worden?*

(Mocht je kring er behoefte aan hebben: voel je vrij deze onderwerpen een keer op een bijbelstudieavond te behandelen!)

Afsluiting

Tot slot lijkt het ons goed om als kring ook te bidden voor het evangelisatiewerk. *“Want het gebed van een rechtvaardige is krachtig en mist zijn uitwerking niet.”* (Jacobus 5:16) Het bidden voor het evangelisatiewerk is van onschatbare waarde en de voorbereiding voor de missie. Voel je vrij om in een groep of individueel voor dit werk te bidden. Uiteraard kunnen we voor meerdere onderwerpen bidden maar hier wat punten die jullie misschien mee kunnen nemen:

- Vergeving van zonden, ‘rein/onbevlekt de strijd ingaan’.
- Geestelijke strijd: in de voorbereiding op de missie en op de missie zelf wordt vaak veel ‘geestelijke strijd’ ervaren. Dit kan zich op verschillende manieren uiten. Ziekte bij de deelnemers of andere vormen van tegenslag of (geestelijke) tegenwerking. Bid voor Gods nabijheid en Zijn zorg.
- Bid voor liefde en bewogenheid voor hen die Jezus nog niet kennen.
- Een diepe persoonlijke relatie met God waar vanuit we kunnen getuigen naar anderen.
- Bidden dat het ‘zaad dat we zaaien’ ook daadwerkelijk vruchten mag afwerpen. Dat mensen aan het denken gezet worden / zich direct voor Christus gewonnen geven.
- Dat we de uitwerking van Gods Geest niet in de weg zullen staan, maar er juist ruimte aan geven.
- Alle plannen op het gebied van evangelisatie in Zijn handen kunnen leggen.
- Dat we getuige van Hem mogen zijn zoals Hij ons bedoeld heeft.